

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14C/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200583
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:1021200583.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzúrikovej v právnej veci žalobcu: EuroSpotrebiteľ, občianske združenie, so sídlom 024 04 Kysucké Nové Mesto, Sládkovičova 1222/73, IČO: 514 28 148, proti žalovanej: Slovenská pošta, a.s. so sídlom 975 99 Banská Bystrica, Partizánska cesta 9, IČO: 36 631 124, o žalobe o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach **z a m i e t a .**

II. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Dňa 29.04.2021 žalobca doručil Krajskému súdu v Bratislave podanie označené : „Žaloba o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach (protiprávne opatrenia)“, ktoré konanie bolo pôvodne vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 11C/1/2021. Žalobca sa (v zmysle pôvodného petitu v žalobe zo dňa 28.04.2021) domáhal voči žalovanej nasledujúceho petitu :

„Súd určuje, že žalované nepravdivé tvrdenia žalovanej, že spotrebiteľia (občania) sú (boli) povinní v relevantnom období 2020 a 2021 splniť si (údajnú) zákonnú povinnosť v priestoroch a pobočkách žalovanej vždy používať za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest (nos a ústa) preventívne ochranné pomôcky, ktorými sú rúško, respirátor bez výdychového ventilu, šál, alebo šatka a to na verejnosti v exteriéroch alebo na verejnosti v priestoroch interiérov budov žalovanej, nepravdivé tvrdenia žalovanej, že spotrebiteľia (občania) sú (boli) povinní splniť si (údajnú) zákonnú povinnosť v priestoroch a pobočkách žalovanej preukazovať sa platným negatívnym výsledkom z antigénového testovania o COVID-19, boli a sú protiprávna nekalá obchodná praktika v neprospech spotrebiteľov.

Súd, právoplatnosťou tohto rozhodnutia, zakazuje žalovanému používať tieto žalované vyššie špecifikované nekalé praktiky alebo nekalé praktiky s rovnakým významom vo všetkých spotrebiteľských zmluvách alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou alebo v obchodnom styku.“

2. Dňa 03.05.2021 Krajský súd v Bratislave postúpil vec Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej „krajský súd“) s poukazom na ustanovenia § 31 ods. 1 písm. b/, § 13 a § 15 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej „Civilný sporový poriadok“, alebo len „CSP“). Dňa 24.05.2021 Krajský súd v Banskej Bystrici vyslovil nesúhlas s postúpením veci z Krajského súdu v Bratislave a postupom podľa § 43 ods. 2 CSP predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“), ako nadriadenému súdu, na rozhodnutie o nesúhlase s postúpením veci. Krajský súd nesúhlasil s postúpením veci Krajským súdom v Bratislave vzhľadom na navrhovaný petit žaloby, ako aj odôvodnenie žaloby, z ktorého vyplýva, že žalobca sa domáha „súdnej abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach“ a vyslovenia nekalosti a nezákonnosti konania

a požiadaviek žalovaného, ktoré však vyplývajú z platnej legislatívnej úpravy prijatej v období rokov 2020 a 2021 vládou SR a z opatrení prijatých ako záväzné Úradom verejného zdravotníctva SR za účelom eliminácie šírenia pandémie nákazlivého ochorenia COVID- 19. Krajský súd mal za to, že v danej veci nejde o konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach definovanej v § 301 CSP, pretože predmetom žaloby nie je skúmanie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou a nejedná sa ani o nekalé obchodné praktiky tak, ako ich definuje a vyplývajú z ducha zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 7 ods. 1, 2 a 4, § 8 ods. 1, 2, 3 a 4 a berúc do úvahy aj uvedenie klamlivých obchodných praktík a agresívnych obchodných praktík tak, ako sú obsiahnuté v prílohe č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa).

3. O nesúhlase s postúpením veci vyslovenej krajským súdom rozhodol Najvyšší súd SR uznesením č.k. 7Ndc/12/2021-98 zo dňa 30.06.2021 a vyslovil, že nesúhlas Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14C/1/2021 s postúpením sporu Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 11C/1/2021 nie je dôvodný. Podľa názoru najvyššieho súdu v danom prípade neexistuje rozpor medzi prejavom žalobcu (§ 302 CSP) urobeným v jeho žalobnom podaní a jeho vôľou. Formálne označenie žaloby korešponduje s jej obsahom, ktorej jednoznačným cieľom je iniciovať konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach v zmysle § 301 a nasl. CSP. Najvyšší súd v uznesení vyslovil: „Posúdiť charakter predmetu konania v zmysle žaloby a žalobného petitu, či uvedené tvrdenia žalovanej boli a sú nekalá obchodná praktika v neprospech spotrebiteľov, ako aj procesnú legitimáciu strán sporu (ne/existenciu pasívnej a aktívnej vecnej legitimácie strán) je práve úlohou Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu kauzálnie príslušného na konanie podľa § 31 ods. 1 písm. b/ CSP ak tento dospeje k záveru, že v predmetnom konaní absentuje spotrebiteľský vzťah (bez existencie ktorého sa abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach nemožno s úspechom domáhať), žalobu zamietne. Kauzálna príslušnosť znamená, že určité typy káz prejednávajú len veľmi špecificky určené súdy. Jej zmyslom je istá miera špecializácie súdov a sudcov. Vyslovením kauzálny nepríslušnosti Krajského súdu v Banskej Bystrici vo vyššie uvedenom kontexte by najvyšší súd neprípustne zmenil predmet civilného sporu, ktorý zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. dominus litis modelujúci predmet súdnej ochrany (§ 131 CSP) a označujúci jednotlivé strany sporu (§ 132 ods. I CSP).“

4. Po vrátení veci krajskému súdu na konanie a meritórne rozhodnutie o žalobe a po doručení uznesenia Najvyššieho súdu SR stranám sporu, zaslal žalobca krajskému súdu procesné podanie obsahujúce zmenu petitu žaloby. Strany sporu v zmenenej žalobe zostali totožné. Zmena petitu v zmysle podania - žaloby žalobcu zo dňa 05.08.2021 znie:

„Súd určuje, že žalované

- a) nepravdivé tvrdenia žalovanej, že spotrebiteľia (občania) sú (boli) povinní v relevantnom období 2020 a 2021 splniť si (údajnú) zákonnú povinnosť v priestoroch a pobočkách žalovanej vždy používať za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest (nos a ústa) preventívne ochranné pomôcky, ktorými sú rúško, respirátor bez vydychového ventilu, šál, alebo šatka a to na verejnosti v exteriéroch alebo na verejnosti v priestoroch interiérov budov žalovanej,
 - b) nepravdivé tvrdenia žalovanej, že spotrebiteľia (občania) sú (boli) povinní splniť si (údajnú) zákonnú povinnosť v priestoroch a pobočkách žalovanej preukazovať sa platným negatívnym výsledkom z antigénového testovania o COVID-19,
 - c) protiústavné alebo nezákonné (ďalej aj len „protiprávne“) uplatňovanie protiprávných opatrení alebo neexistujúcich alebo protiprávných povinností žalovanou k spotrebiteľom (občanom) a ich základným právam alebo slobodám,
- boli a sú protiprávna nekalá obchodná praktika v neprospech spotrebiteľov.

Súd, právoplatnosťou tohto rozhodnutia, zakazuje žalovanému používať tieto žalované vyššie špecifikované nekalé praktiky alebo nekalé praktiky s rovnakým významom vo všetkých spotrebiteľských zmluvách alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou alebo v obchodnom styku.“

5. Podľa ustanovenia § 140 ods. 1, 2 a 3 CSP, zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe. Za zmenu žaloby sa nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

6. Podľa ustanovenia § 141 CSP, ak zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanému, koná súd o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení zmeny žaloby okrem prípadu, keď súd rozhoduje podľa § 143 ods. 2.

7. Nakoľko k zmene žaloby došlo za procesnej situácie, kedy ešte žaloba nebola doručená žalovanej na vyjadrenie sa, krajský súd podľa § 141 CSP konal ďalej o zmenenej žalobe bez rozhodnutia o pripustení zmeny žaloby. V súlade s § 167 ods. 1 CSP konajúci súd zaslal žalovanej zmenenú žalobu spolu s prílohami a podľa § 167 ods. 2 CSP uznesením č.k 14C/1/2021-179 zo dňa 19.10.2021 vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila k žalobe žalobcu, v znení zmenenej žaloby a k jej prílohám.

8. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe žalobcu uviedla, že žalobu považuje v celom rozsahu za nedôvodnú. Poukázala na znenie ustanovenia § 7 ods. 2, 3, 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tvrdí, že sa žiadneho z konaní, vymienených v citovaných ustanoveniach zákona, voči svojim zákazníkom (spotrebiteľom) nedopustila. Žalovaná v rokoch 2020 a 2021 len vykonávala opatrenia, ktoré jej, ako aj iným prevádzkovateľom zariadení, vyplývali z legislatívnych obmedzení prijatých uzneseniami a nariadeniami vlády Slovenskej republiky a z opatrení a neskôr vyhlášok Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ÚVZ SR“). ÚVZ SR opatreniami/vyhláškami vydávanými v roku 2020 a 2021 nariadil všetkým osobám riadne prekrytie horných dýchacích ciest (nos a ústa) na verejnosti vo všetkých priestoroch interiérov budov, resp. im zakázal vychádzať a pohybovať sa na verejnosti bez prekrytie horných dýchacích ciest (nos a ústa). Žalovaná ako dôkaz označila napr. Vyhlášku č. 250/2021 ÚVZ SR, ktorou sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia, k povinnosti prekrytia horných dýchacích ciest (aktuálne platná vyhláška) a prvé opatrenie ÚVZ SR pri ohrození verejného zdravia OLP/273212020. Zároveň ÚVZ SR opatreniami/vyhláškami vydávanými v rokoch 2020 a 2021 nariadil všetkým prevádzkovateľom zariadení maloobchodných prevádzok a prevádzok poskytujúcich služby dodržiavať nasledovné opatrenie : vstup a pobyt vo vonkajších aj vnútorných priestoroch prevádzky umožniť len osobám s prekrytými hornými dýchacími cestami. Ako dôkaz žalovaná uviedla napr. Vyhlášku č. 253/2021 ÚVZ SR, ktorou sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia k obmedzeniam prevádzok (aktuálne platná vyhláška), prvé Opatrenie ÚVZ SR pri ohrození verejného zdravia OLP/2777/2020- Uzatvorenie maloobchodných prevádzok a služieb. Ak teda žalovaná vyžadovala od svojich zákazníkov (spotrebiteľov), aby mali prekryté horné dýchacie cesty (nos a ústa) počas pobytu v jej prevádzkach, konala tak vždy v súlade s aktuálnymi platnými opatreniami/vyhláškami ÚVZ SR a plnila si svoje povinnosti, ktoré jej z týchto opatrení/vyhlášok vyplývali.

8.1. Žalovaná rovnako v súlade s aktuálnymi platnými vyhláškami ÚVZ SR postupovala aj v prípadoch, ak od svojich zákazníkov (spotrebiteľov) požadovala preukázanie sa potvrdením o negatívnom výsledku RT-PCR testu alebo certifikátom vydaným Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky s negatívnym výsledkom antigénového testu na ochorenie COVID-19 za účelom umožnenia vstupu do jej prevádzok. Tieto doklady žalovaná vyžadovala len v období, keď to vyhlášky ÚVZ SR ukladali. Žalovaná v súčasnosti tieto doklady od svojich zákazníkov nepožaduje a umožňuje, aby do jej prevádzok vstupovali všetci jej zákazníci (očkovaní aj neočkovaní). V prípade vyhlášok Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky považovala žalovaná za dôležité uviesť, že podľa § 5 ods. 4 písm. k) zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "ZoOVZ") je úrad oprávnený nariadiť opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 a opatrenia pri ohrození verejného zdravia podľa § 48 ods. 4, ak ich treba vykonať v rozsahu presahujúcom územnú pôsobnosť regionálneho úradu verejného zdravotníctva. Z § 59b ods. 1 uvedeného zákona vyplýva, že ak je potrebné nariadiť opatrenia podľa § 48 ods. 4 na celom území Slovenskej republiky, nariaďuje ich úrad verejného zdravotníctva [§ 5 ods. 4 písm. k)] všeobecne záväzným právnym predpisom. Tento všeobecne záväzný právny predpis úradu verejného zdravotníctva sa v zmysle § 59b ods. 3 Zákona sa označuje názvom vyhláška a nadobúda platnosť dňom vyhlásenia vo Vestníku vlády Slovenskej republiky. Z vyššie uvedeného vyplýva, že ÚVZ SR v súlade s citovaným zákonom vydáva všeobecne záväzné právne predpisy s názvom "Vyhláška", ktoré nadobúdajú platnosť dňom vyhlásenia vo Vestníku vlády Slovenskej republiky. Vyhlášky ÚVZ SR sú všeobecne záväzné a Slovenská pošta, a.s., ako aj iné právnické a fyzické osoby, sú ich povinné dodržiavať. Povinnosť dodržiavať opatrenia uložené ÚVZ SR explicitne vyplýva aj z § 52 ods. 1 písm. a) ZoOVZ, podľa ktorého platí, že fyzické osoby- podnikatelia a právnické osoby sú povinné plniť opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 ods. 2 písm. a) až c), e) a g) až n) a ods. 3 a 4 a opatrenia pri ohrození verejného zdravia podľa § 48 ods. 4 nariadené príslušným orgánom verejného zdravotníctva. Obdobnú povinnosť ukladá ZoOVZ aj fyzickým osobám, ktoré sú povinné plniť opatrenia

pri ohrození verejného zdravia nariadené príslušným orgánom verejného zdravotníctva. Žalovaná teda bola povinná dodržiavať opatrenia nariadené ÚVZ SR. Ide o povinnosť, ktorá žalovanej, ako aj iným prevádzkovateľom zariadení, bola nariadená všeobecne záväzným právnym predpisom a vzhľadom na to ju tieto subjekty musia plniť, pričom takéto konanie nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku. Práve naopak, žalovaná zdôraznila, že ak by si prevádzkovatelia zariadení nariadené opatrenia ÚVZ SR neplnili, alebo by vykonávali činnosť v rozpore s nariadeným opatrením ÚVZ SR, išlo by o protiprávne konanie, ktoré môže byť zo strany štátnych orgánov sankcionované, a to v zmysle § 57 ods. 33 písm. a/ ZoOVZ, podľa ktorého sa správneho deliktu na úseku verejného zdravotníctva dopustí fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba, ak nesplní nariadené opatrenie na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 ods. 2 písm. a) až c), e) a g) až n) a ods. 3 až 5, alebo opatrenie pri ohrození verejného zdravia podľa § 4 ods. 1 písm. g) alebo § 48 ods. 4 alebo vykonáva činnosť v rozpore s nariadeným opatrením. Vzhľadom na uvedené žalovaná tvrdí, že v predmetnom konaní absentuje spotrebiteľský vzťah, bez existencie ktorého sa abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach nemožno s úspechom domáhať.

8.2. V závere vyjadrenia žalovaná zdôraznila, že si len plnila svoje povinnosti vyplývajúce jej z legislatívnych obmedzení prijatých uzneseniami a nariadeniami vlády Slovenskej republiky a opatreniami/vyhláškami ÚVZ SR, z čoho nepochybne vyplýva, že v konaní nie je ani pasívne vecne legitimovaná. Žiada preto, aby krajský súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol

9. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej k jeho žalobe nevyjadril, hoci mu krajský súd zaslal vyjadrenie žalovanej s výzvou podľa ustanovenia § 167 ods. 3 CSP, ktorá bola žalobcovi doručená do vlastných rúk fikciou doručenia dňom 25.11.2021.

10. Nakoľko žalobca, napriek tomu, že mu bol vytvorený procesný priestor na reakciu, na vyjadrenie žalovanej nereagoval, následne pristúpil krajský súd k vecnému prieskumu žaloby v intenciách zákonnej úpravy obsiahnutej v ustanoveniach § 301 a nasl. CSP a v zmysle právneho názoru vyjadreného v uznesení Najvyššieho súdu SR č.k. 7Ndc/12/2021-98 zo dňa 30.06.2021 a v súlade s ustanovením § 304 CSP rozhodol o podanej žalobe bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 31 ods. 1 písm. b) CSP na konanie v sporoch z abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach je príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici pre obvody Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Žiline a Krajského súdu v Trenčíne.

12. Podľa § 301 CSP, konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach je konanie, v ktorom súd skúma neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou a nekalé obchodné praktiky nezávisle od okolností konkrétneho prípadu.

13. Podľa § 302 CSP, žalobu podľa § 301 môže proti dodávateľovi podať iba právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa a orgán dohľadu podľa osobitného predpisu.

14. Podľa § 303 ods. 1, 2 a 3 CSP, na konanie sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak ďalej nie je ustanovené inak. Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré neboli navrhnuté, ak je to nevyhnutné na rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania sa nepoužijú.

15. Podľa § 304 CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať.

16. Podľa § 305 ods. 1 CSP, súd vo veci samej rozhoduje rozsudkom. Ak žalobe vyhovie, vo výroku určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky a znenie tejto zmluvnej podmienky výslovne uvedie alebo vo výroku určí, že obchodná praktika je nekalá; inak žalobu zamietne.

17. Krajský súd mal výpisom z Registra mimovládnych neziskových organizácií, vedeného Ministrovom vnútra Slovenskej republiky (ďalej „MV SR“) verifikované, že žalobca - EuroSpotrebiteľ, je vedený registrovým orgánom - MV SR s právnou formou Občianske združenie, prideleným IČO : 51428148, so sídlom Sládkovičova 1222/73, 024 04 Kysucké Nové Mesto a s registračným číslom : VVS/1-900/90-53198, s dátumom vzniku registrácie : 23.02.2018, pričom predmet jeho činnosti má

registrované charitatívne činnosti, činnosti v oblasti životného prostredia a spotrebiteľské činnosti. Ide tak o subjekt spôsobilý byť aktívne legitimovaným subjektom podľa § 302 CSP na podanie žaloby o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach.

18. V zmysle petitu zmenenej žaloby zo dňa 05.08.2021 je zrejmé, že žalobca sa domáha určenia, že v bodoch a/, b/ a c/ špecifikované „nepravdivé tvrdenia žalovanej“ „boli a sú protiprávna nekalá obchodná praktika v neprospech spotrebiteľov“. V ďalšej časti petitu sa žalobca v nadväznosti na vyslovenie nekalosti obchodných praktík (tak, ako ich špecifikoval pod písm. a/, b/ a c/ prvého petitu žaloby), potom domáhal zakázať žalovanej používať tieto vyššie žalované špecifikované nekalé obchodné praktiky alebo obchodné praktiky s rovnakým významom vo všetkých spotrebiteľských zmluvách alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou alebo v obchodnom styku.

19. V nadväznosti na predmet žaloby o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach a v zmysle navrhovaných petitov žaloby je potom právne relevantné zodpovedanie otázky, či popísané konanie, resp. „nepravdivé tvrdenia“ žalovanej, popísané a špecifikované v bodoch a/, b/ a c/ žaloby, sú nekalé obchodné praktiky, ako sa ich určenia žalobca žalobou domáha.

20. V nadväznosti na dikciu ustanovenia § 301 CSP, podľa § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochrane spotrebiteľa“), nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak:

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

21. Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

22. Podľa § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k:

a) existencii produktu alebo k povahe produktu,
b) hlavným znakom produktu, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkom po predaji produktu a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na produkte,
c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo produktu,
d) cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody,
e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy,
f) osobe, vlastnosti a právu predávajúceho alebo jeho splnomocnenca, ako sú jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v organizáciách alebo jeho väzby a vlastníctvo práv vyplývajúcich z priemyselného, obchodného alebo duševného vlastníctva alebo jeho ocenenia a vyznamenania, alebo
g) právu spotrebiteľa vráťane práva na výmenu dodaného produktu alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu 14) alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený.

23. Podľa § 8 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa taktiež považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, a zahŕňa:

- a) marketing produktu vrátane porovnávacej reklamy, ktorý spôsobuje nebezpečenstvo zámieny s akýmkoľvek iným produktom, ochrannou známkou, obchodným menom alebo iným rozlišujúcim znakom účastníka hospodárskej súťaže,
- b) neplnenie záväzkov obsiahnutých v kódexe správania, k dodržiavaniu ktorých sa predávajúci zaviazal.

24. Podľa § 8 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak s prihliadnutím na jej charakter, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostriedku opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

25. Podľa § 8 ods. 4, za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznámí obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

26. Príloha č. 1 uvedeného zákona potom definuje obchodné praktiky, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé a to klamlivé obchodné praktiky a agresívne obchodné praktiky.

27. Konajúci krajský súd predovšetkým všeobecne uvádza, že v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach ide o preskúmanie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, resp. v iných zmluvných dokumentoch a nekalých obchodných praktik mimo rámca okolností konkrétneho prípadu. Právna úprava sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 a nasl. CSP) vrátane konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach (§ 301 CSP) predstavuje implementáciu smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov. Procesná legitímácia na podanie takejto žaloby o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach prislúcha a/ právnickej osobe založenej alebo zriadenej na ochranu spotrebiteľa - spotrebiteľské ochranné združenie, ktorého prvoradou úlohou je zo svojej činnosti indikovať existenciu takej zmluvnej podmienky alebo obchodnej praktiky, ktoré môžu vykazovať vady spočívajúce v neprijateľnosti, resp. nekalosti. Ďalej procesná legitímácia na podanie žaloby o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach prislúcha b/ orgánom dohľadu podľa osobitných predpisov, napr. Národná banka Slovenska alebo Slovenská obchodná inšpekcia, ktorej doterajšia prevažne verejnoprávna ingerencia do ochrany práv spotrebiteľa sa rozširuje aj na oblasť tohto druhu súdneho konania. Výsledkom právneho posúdenia definovanej konkrétnej zmluvnej podmienky alebo obchodnej praktiky je záver o ich rozpore s objektívnym spotrebiteľským právom. Preto i výrok rozsudku znie, resp. označuje konkrétnu zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve, určujúcu ako neprijateľnú, alebo ako nekalú obchodnú podmienku. Znenie neprijateľnej podmienky obsiahnutej v spotrebiteľskej zmluve, alebo nekalej obchodnej praktiky, musí byť v prípade kondemnačného (odsudzujúceho) rozsudku výslovne vo výroku uvedené. Predmetom preskúmania v uvedenom druhu konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach podľa ust. § 301 až 306 Civilného sporového poriadku môže byť len spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou a nekalé obchodné praktiky.

28. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej „Občiansky zákonník“, alebo len „OZ“) v ustanoveniach § 52 a nasl.. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ). Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ). Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny.

29. Z výpisu obchodného registra vyplýva rozsiahle spektrum činností žalovanej, ako právnickej osoby, pričom relevanciu z hľadiska predmetu sporu o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach je výkon poštovej prevádzky na území Slovenskej republiky v rozsahu: - podanie, preprava a dodanie listových, balíkových a peňažných zásielok vrátane elektronickej pošty, - zrýchlená a kuriérna doprava

zásielok (vrátane dokumentov) so zaručeným časom dodania vrátane medzinárodného styku, - podanie, preprava a dodanie zásielok vrátane peňažných služieb v medzinárodnom styku. V nadväznosti na uvedený popis činností - poskytovanie poštových služieb, doručovacích služieb a peňažných služieb žalovanej a v nadväznosti na citované zákonné ustanovenia § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, je tak možné prijať záver, že žalovaná pri výkone svojej činnosti má vo vzťahu k fyzickým osobám, ktoré využívajú služby žalovanej, postavenie dodávateľa a uzatvára s nimi spotrebiteľské zmluvy.

30. Z petitu žaloby (v zmysle jej zmeny zo dňa 05.08.2021) vyplýva, že žalobca sa domáha vyhlásenia rozsudku v nasledujúcom znení:

„Súd určuje, že žalované

a) nepravdivé tvrdenia žalovanej, že spotrebiteľia (občania) sú (boli) povinní v relevantnom období 2020 a 2021 splniť si (údajnú) zákonnú povinnosť v priestoroch a pobočkách žalovanej vždy používať za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest (nos a ústa) preventívne ochranné pomôcky, ktorými sú rúško, respirátor bez výdychového ventilu, šál, alebo šatka a to na verejnosti v exteriéroch alebo na verejnosti v priestoroch interiérov budov žalovanej,

b) nepravdivé tvrdenia žalovanej, že spotrebiteľia (občania) sú (boli) povinní splniť si (údajnú) zákonnú povinnosť v priestoroch a pobočkách žalovanej preukazovať sa platným negatívnym výsledkom z antigénového testovania o COVID-19,

c) protiústavné alebo nezákonné (ďalej aj len „protiprávne“) uplatňovanie protiprávných opatrení alebo neexistujúcich alebo protiprávných povinností žalovanou k spotrebiteľom (občanom) a ich základným právam alebo slobodám,

boli a sú protiprávna nekalá obchodná praktika v neprospech spotrebiteľov.

Súd, právoplatnosťou tohto rozhodnutia, zakazuje žalovanému používať tieto žalované vyššie špecifikované nekalé praktiky alebo nekalé praktiky s rovnakým významom vo všetkých spotrebiteľských zmluvách alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou alebo v obchodnom styku.“

31. Žalovaná v rokoch 2020 a 2021 bola povinná vykonávať opatrenia, ktoré jej, ako aj iným prevádzkovateľom zariadení, vyplývali z legislatívnych obmedzení prijatých uzneseniami a nariadeniami vlády Slovenskej republiky a z opatrení a neskôr vyhlášok Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ÚVZ SR“). ÚVZ SR opatreniami/vyhláškami vydávanými v roku 2020 a 2021 nariadil všetkým osobám riadne prekrytie horných dýchacích ciest (nos a ústa) na verejnosti vo všetkých priestoroch interiérov budov, resp. im zakázal vychádzať a pohybovať sa na verejnosti bez prekrytia horných dýchacích ciest (nos a ústa). Zároveň ÚVZ SR opatreniami/vyhláškami vydávanými v rokoch 2020 a 2021 nariadil všetkým prevádzkovateľom zariadení maloobchodných prevádzok a prevádzok poskytujúcich služby dodržiavať nariadené opatrenie : vstup a pobyt vo vonkajších aj vnútorných priestoroch prevádzky umožniť len osobám s prekrytými hornými dýchacími cestami.

32. Vychádzajúc z ustanovenia § 5 ods. 4 písm. k) zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "ZoOVZ") úrad verejného zdravotníctva nariaďuje opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 a opatrenia pri ohrození verejného zdravia podľa § 48 ods. 4, ak ich treba vykonať v rozsahu presahujúcom územnú pôsobnosť regionálneho úradu verejného zdravotníctva.

33. Podľa ustanovenia § 59b ods. 1, 2, 3, 4, 5 ZoOVZ, ak je potrebné nariadiť opatrenia podľa § 12 alebo § 48 ods. 4 na celom území Slovenskej republiky, určitej časti jej územia alebo pre skupinu inak ako jednotlivu určených osôb, nariaďuje ich úrad verejného zdravotníctva [§ 5 ods. 4 písm. k)] alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva [§ 6 ods. 3 písm. e)] všeobecne záväzným právnym predpisom. Na všeobecne záväzný právny predpis vydávaný podľa odseku 1 úradom verejného zdravotníctva a regionálnym úradom verejného zdravotníctva sa nevzťahuje osobitný právny predpis o tvorbe a vyhlásení právnych predpisov. Všeobecne záväzný právny predpis úradu verejného zdravotníctva a regionálneho úradu verejného zdravotníctva vydávaný podľa odseku 1 sa označuje názvom vyhláška a nadobúda platnosť dňom vyhlásenia vo Vestníku vlády Slovenskej republiky. Vyhláška úradu verejného zdravotníctva a regionálneho úradu verejného zdravotníctva nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia, ak v

nej nie je ustanovený neskorší deň nadobudnutia účinnosti. Úrad verejného zdravotníctva a regionálny úrad verejného zdravotníctva zabezpečia, aby ich vyhláška podľa odseku 1 bola uverejnená aj iným vhodným spôsobom, najmä na úradných tabuliach okresných úradov a obcí na dotknutom území; toto uverejnenie nemá vplyv na platnosť a účinnosť vyhlášky.

34. Podľa ustanovenia § 51 ods. 1 písm. a) ZoOVZ, fyzické osoby sú povinné plniť opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 ods. 2 písm. a), d) až h) a opatrenia pri ohrození verejného zdravia podľa § 48 ods. 4 písm. a) až d), f) až i), n), r), t), u), y) až ab) nariadené príslušným orgánom verejného zdravotníctva; to neplatí v prípade povinného očkovania, ak sú známe kontraindikácie.

35. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 písm. a) ZoOVZ, fyzické osoby- podnikatelia a právnické osoby sú povinné plniť opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 ods. 2 písm. a) až c), e) a g) až n) a ods. 3 a 4 a opatrenia pri ohrození verejného zdravia podľa § 48 ods. 4 nariadené príslušným orgánom verejného zdravotníctva.

36. Podľa ustanovenia § 52a ods. 1 a 2 ZoOVZ, upravujúceho povinnosti fyzických osôb, fyzických osôb - podnikateľov a právnických osôb súvisiace so vstupom do prevádzkových priestorov zariadení a vstupom na hromadné podujatia počas krízovej situácie z dôvodu ochorenia COVID-19, fyzické osoby - podnikatelia a právnické osoby sú povinné požadovať od osôb vstupujúcich do prevádzok a na hromadné podujatia splnenie podmienok podľa § 48 ods. 4 písm. z); na tento účel sú oprávnené požadovať od osôb preukázanie totožnosti a preukázanie potvrdenia podľa § 48 ods. 4 písm. z). Fyzické osoby - podnikatelia a právnické osoby sú povinné odoprieť vstup do prevádzkových priestorov zariadení alebo vstup na hromadné podujatie osobe, ktorá odmietne preukázať splnenie podmienok podľa § 48 ods. 4 písm. z) alebo neplní opatrenia nariadené podľa § 48 ods. 4 z dôvodu ochorenia COVID-19.

37. Ako z citovaných ustanovení vyplýva, vyhlášky ÚVZ SR sú všeobecne záväzné právne akty a v rozhodnom čase, na ktorý sa žaloba o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach vzťahovala, žalovaná, ako aj iné právnické a fyzické osoby, boli povinné ich dodržiavať (§ 52 ods. 1 písm. a) ZoOVZ), pričom boli oprávnené i povinné požadovať od osôb preukázanie totožnosti a preukázanie potvrdenia podľa § 48 ods. 4 písm. z) zákona. Rovnako v zmysle právnej úpravy ZoOVZ fyzické osoby - podnikatelia a právnické osoby boli povinné odoprieť vstup do prevádzkových priestorov zariadení alebo vstup na hromadné podujatie osobe, ktorá odmietne preukázať splnenie podmienok podľa § 48 ods. 4 písm. z) alebo neplní opatrenia nariadené podľa § 48 ods. 4 z dôvodu ochorenia COVID-19 (§ 52a ods. 1 a 2 ZoOVZ). Povinnosť dodržiavať opatrenia a vyhlášky ÚVZ ukladá ZoOVZ aj fyzickým osobám, ktoré sú povinné plniť opatrenia pri ohrození verejného zdravia nariadené príslušným orgánom verejného zdravotníctva.

38. Žalovaná v zmysle zákonnej úpravy tak bola povinná dodržiavať opatrenia nariadené ÚVZ SR, táto povinnosť bola žalovanej, ako aj iným prevádzkovateľom zariadení, nariadená všeobecne záväzným právnym predpisom a konanie v intenciách zákonnej úpravy a v súlade so všeobecne záväzným nariadením nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, nakoľko nenapĺňa zákonné kritériá vymienené v § 7 ods. 1, 2, 4, § 8 ods. 1, 2, 3, 4, v nadväznosti na Prílohu č. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Nakoľko žalovaná len plnila zákonné povinnosti, ktorými realizovala všeobecne záväzné právne akty vydávané príslušnými orgánmi, žaloba podaná voči tak označenému subjektu, ako ho označil v žalobe žalobca, ako dominus litis, disponujúci predmetom konania a plne zodpovedným za označenie pasívne legitimovaného subjektu, nemôže obstať.

39. V závere odôvodnenia rozsudku krajský súd považuje za nutné uviesť, že v čase jeho rozhodovania mu bol známy obsah Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 4/2021-136 zo dňa 08.12.2021, ktorým Ústavný súd SR rozhodol nasledovne:

1. Ustanovenia § 4 ods. 1 písm. g) a § 48 ods. 4 písm. aa) zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a 3 a s čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Ustanovenie § 12 ods. 2 písm. f) v časti „alebo v zdravotníckom zariadení, prípadne inom určenom zariadení“ a v časti „karanténne opatrenia“, ustanovenie § 48 ods. 4 písm. n) v časti „alebo karanténa osoby podozrivej z nákazy“, ustanovenie § 48 ods. 4 písm. u) v časti „alebo karanténa“ a ustanovenie § 51 ods. 1 písm. d) v časti „a karanténnym opatreniam“ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie

sú v súlade s čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 13 ods. 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 5 ods. písm. e) a ods. 2 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí označil za protiústavné iba špecifické časti zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nevyslovil protiústavnosť celého zákona ani protiústavnosť opatrení prijímaných Úradom verejného zdravotníctva Slovenskej republiky. Žiadne s ustanovení zákona, ktoré aplikoval krajský súd pri právnom posúdení danej veci, neboli vyhlásené predmetným nálezom ÚS SR za rozporné s Ústavou SR, ani Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

40. Pokiaľ sa žalobca domáha súdnej kontroly plnenia si povinností určitého subjektu, ktorý je síce vo vzťahu so spotrebiteľom ohľadom poskytovania poštových a peňažných služieb dodávateľov, avšak namietané "nezákonné", „klamlivé“ a „nekalé“ obchodné praktiky žalovanej vyplývajú z legislatívnych obmedzení prijatých uzneseniami a nariadeniami vlády SR a opatreniami úradu verejného zdravotníctva, s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia a dôvody potom krajský súd podľa § 305 ods. 1 CSP žalobu žalobcu zamietol, nakoľko preskúmaním žaloby dospel k záveru, že obchodné praktiky žalovanej tak, ako sú označené v petitoch žalobného návrhu, nie sú nekalými obchodnými praktikami. V nadväznosti na záver, že konanie, resp. „nepravdivé tvrdenia“ žalovanej nie sú nekalými obchodnými praktikami, potom zamietol aj petit, ktorým sa žalobca domáhal zakázať žalovanej používať žalobcom označené nekalé obchodné praktiky alebo nekalé obchodné praktiky s rovnakým významom vo všetkých spotrebiteľských zmluvách alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou alebo v obchodnom styku.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 ods. 1 CSP) a vyslovil, že žalovanej, ktorej by ako procesne plne úspešnej strane v konaní inak vznikol nárok na náhradu trov konania, náhradu trov konania nepriznáva, nakoľko jej žiadne trovy v konaní nevznikli.

42. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Najvyšší súd v Bratislave a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.